

Aenus de foro contractus, suse quidem, sed non inutile Madridi die 22. Junii 1624.

SUMMA QUÆSTIONIS QUINTÆ,

- 288 **H**æres convenientus, ut hæres in eodem loco, & foro conveniri debet, in quo defunctus.
Hæres, & defunctus censetur eadem persona.
289 Ubi defunctus absens potuit conveniri, ibi & hæres, & ubi defunctus non nisi presentes, hæres non nisi presentes conveniuntur.
290 Qui senserint, non posse conveniri heredem in foro defuncti, nisi presentem, & quibus argumentis, & n. 291.
292 Expenditur repugnantia textus in l. hæres absens, in princ. ff. de judic.
293 Sententia Alberici de hac re,
294 Sententia Angeli, & Pauli.
195 Vera interpretatio textus, & compositione repugnantia apparentis.
296 Interpretatio textus in l. si is qui Rome, ff. de iudicis, & de translatione instantie in successorem remissive.
297 Ad translationem instantie non est necessaria litis contestatio, sed sat est citatio.
298 Hæres convenientius est in foro defuncti, etiam privilegiatus.
299 Hæres privilegiatus privilegio clauso in corpore juris, non convenitur in foro defuncti de jure communis, secus de jure Regni Neapolitan.
- 300 Clausula generali, non obstante quocunque privilegio, non derogatur privilegii clausi in corpore juris, sed hec conclusio non colligitur ex dict. l. hæres absens, contra communem Doctorum.
301 Clericus hæres laici convenitur apud Ecclesiasticum, non apud secularium.
302 Adita hereditate, patrimonium defuncti censur patrimonium Clerici adeunti, & gaudet privilegiis competitibus patrimonio Clerici.
303 Qui fuerint in contraria sententia.
304 Prior tamen sententia tutor est, & communior, & interpretatio tex. in d. l. hæres absens, in princ. ff. de iudicis, ex multorum sententia.
305 Prædicta interpretatio impugnatur. Adverbium, ubi, non solum significat locum, sed etiam Tribunal, & denotat identitatem loci, Tribunalis, & Judicis.
306 Vera interpretatio text. in d. l. hæres absens.
307 Clericus hæres laici, apud Ecclesiasticum loci domicili defuncti debet conveniri necessario, non in suo domicilio.
308 L. 57. tit. 6. p. 1. quomodo accipienda.
309 Iudicio capro cum defuncto laico apud seculariem, Clericus hæres laici cogendus erit litem prosequi coram seculari, & due notabiles limitationes remissive.
310 Instantia inchoata cum defuncto transit in heredem.
311 Hæres, etiam Clericus, succedit in universa iuria defuncti, activa, & passiva, & obligatur contractibus ejus, & quasi contractibus.
312 In contraria sententia quinam fuerint, & eorum fundamenta, & n. 313. & 314.
313 Prior sententia est magis communis, & approbata. Multum inter, an convenientiarum Clericus antelitem motam, an litem cepta.
316 Vera ratio decendi ad text. in l. si constante, §. fin. ff. soluto matrimonio, non est, quod fiscus habeat proprios Judices, sed quod fiscus succedens per publicationem, sucedat boni, non persona.
317 Expenditur adversus hanc rationem text. in l. tam ex contractibus, ff. de jud.
318 Explicatur prædictus textus.
Pater videtur intercedere pro filio, quatenus est in peculio, & ob id in patrem instantia transferatur, & potest adversus eum exequutioni mandari sine novis aliis, & processu.
Regula est, ut adversus fiduciosum iudicij sententia sine novo processu exequutioni mandetur.
Item instantiam, & alia illi nocere, quibus nocet sententia.
319 Laicus hæres Clerici defuncti, pro debitis defuncti,

sibi debet conveniri, & distinguuntur an lis fuerit capita cum defuncto, an non.

- 320 An, & quando privilegiatus succedens non privilegiato, uratur privilegio suo circa obligationem ab antecessore contractam resolvitur sub eleganti distinctione, & n. 321.
322 Hereditas jacens, & non adita sortitur idem forum, quod defunctus; hereditas laici jacens, etiam si hæres sit Clericus convenitur apud laicum; & Clerici jacens, etiam si hæres sit laicus, convenitur apud Clericum.
Laudatur Docttor Gabriel Henriquez in Salmanticensi Accademia primarius Professor, Authoris præceptor.
323 Cum convenitur hereditas jacens, an adeundus sit Juxdex domicili defuncti, vel loci, ubi est hereditas.
324 Hereditas jacens Clerici, gaudet privilegiis, quibus gaudebant bona vivo Clerico, non solum quadrum, sed quoad exemptionem à gabbellis.
325 Qui senserint contrarium.
Privilegium personale extinguitur cum persona, & hereditati communicari non potest.
326 Magis representat defunctum hereditas jacens, quam hæres & hereditatis jacenti communicatur multa iure personalissima defuncti, quo ad heredem non transirent.
Hereditas persona defuncti vicem subspinet in omnibus, in quibus non requiruntur factum, neque opera, neque substantia personæ.
Hereditas jacens representat defunctum quoad atatem.
Jura loquenter de casu vero, extenduntur ad casum fictum, in quo vigeret eadem ratio.
327 Privilegia personalia defuncti fori, & immunitatis, durant apud hereditatem jacentem.
328 Ubi veritas, & filio concurrunt circa idem subjectum, & eundem finem, veritas prevalebit fictioni.
Hereditas non adita representat defunctum, & non heredem.
Adita representat heredem, & non defunctum.
329 Quia ad hereditatem pertinent, an sint expedienda in foro defuncti.
330 Quia de infirmatione, & publicatione testamenti quidam dixerint, & 331.
332 Testamento publicatio, & insinuatio semper est facienda coram iudice seculari, & non coram Ecclesiastico.
Causa exequutionis testamenti est mixta fori.
334 Exequitione ultimarum voluntatum quoad legata pia est mixta fori: Exequitione autem quoad profana pertinet ad Iudicem secularis.
335 Hæres laicus pro legatis profanis solvendis convenientius est apud secularium.
336 Explicatur l. 7. tit. 10. p. 6.
Officium exequitoris testamenti est ministerii, non iurisdictionis, & quatenus pertineat ad Episcopos.
337 Inventarium bonorum Clerici defuncti faciendum est Iudicem secularis.
338 Bona hereditatis Clerici adita per laicum, confenda sunt laici, & amittunt fori privilegium.
339 Aperitur in hoc articulo duplex difficultas.
340 Inventarium hereditatis Clerici jacentis, non addita a laico, confici debet coram Ecclesiastico, qui senserint.
341 Contraria sententias qui tenerint, & quarantia.
342 Resolutio prædicta difficultatis, & censura, & fundamenta postrema sententia.
Apud tabulationes in Regnis Hispaniarum securius, & fidelius, custodiuntur instrumenta, quam apud Notarios Ecclesiasticos, & eorum successores.
Instrumentorum servandorum magna sollicitudo apud antiquos.
343 Hereditatis jacentis laici, relinquens heredem Clericum, vel pium locum, inventarium conficitur apud secularium Iudicem.
344 Consuetudo Hispanie in conservandis bonis Praetoriorum defunctorum.
345 Hereditatis adita per Clericum, vel pium locum, inventarium confidendum interventu Ecclesiastici, qui senserint.

- 346 Contrariam sententiam, inventarium eo casu consciendum coram seculari, qui amplectantur.
347 Consuetudo multum valet in hac re.
348 Forum defuncti non transit in particularem successorem, & limitatur.
349 Successor singularis est titulus invalido privilegiatus, an subiectetur eidem foro, cui subiectebatur antecessor, & proponitur frequens quæsto.
350 Clericus possidens hypothecas census obtentas à laico, convenientius est coram seculari pro exactione pensionum decursarum.
351 Verius est convenientius esse coram Ecclesiastico. Ex titulo invalido transferunt posse.
Citari debet professor hypobecarum.
Secularis non potest citare Ecclesiasticum.
352 Satisfit argumentis contraria sententia.
353 Cum hæres convenitur actionibus initium fumentibus à persona ipsius heredis, ex quasi contractu adiunctionis, non convenitur in foro defuncti, sed ubi fuerit major pars hereditatis apud competentem, scilicet hæres laicus apud laicum, Ecclesiasticus apud Ecclesiasticum.
354 Si legataris conveniat heredem, ut caveat pro legato, potest id facere apud Iudicem loci, ubi est hereditas, vel major eius pars.
355 Hæres adeundo hereditatem videtur quasi contrahere cum legataris in loco, quo eam adivit: tacite tamen solutionem destinare in locum, ubi fuerit major eius pars.
Testator in dubio presumitur in minimo velle gravare heredem.
356 Exceptio ex l. si fideicommissum, ff. de iudicis, in favorem heredis convenit in loco ubi hereditas est adita, est incompetencia, qua opponi potest, & exequitioni legati, & petitioni.
357 Hæres pro legatis convenientius est in loco ubi fuerit major pars hereditatis, si fuerit presens, non si sit absens.
358 Hæres pro re legata in specie potest conveniri in loco, in quo est ipsa res, si ibidem inventariatur, etiam in diverso loco inventariatur major pars hereditatis.
359 An in loco, ubi est res legata, pro ipsa posse agi actione personali, vel solum reali, gravis controversia, & qui negaverint.
160 Verius est posse etiam agi actione personali ex testamento.
361 Explicatur textus in dicta l. sed & si suscepit, & si ea res, ff. de iudicis, & rei sententia Fulgoſi, & Petri Barboli.
362 In loco ubi existit res legata, agitur pro satisfactione, & cautione praefanda. Officium Iudicis magistris simile est actioni personali, quam reali.
363 Hæres per hereditatis additionem videtur se obligare, ut solvatur legata in loco, in quo res legata existit.
364 Hæres pro legatis legitime convenitur actione reali, & personali in loco, in quo testator tacite, vel expresse vult ea solvi.
365 Legata peti possum in domicili heredis, vel ubi fuerit major pars hereditatis, vel ubi fuerit res legata, de jure Castelle.
366 Conciliatio Pauli Caſtren. duarum precedentium contrariantur sententiarum.
Voluntatem excludit ignorancia, Nihil voluum, quin precongitum.
367 Ab affirmatione unius ad negationem alterius non inducitur legitime argumentum, nisi inter contraria.
368 Cum in foro rei sita sortiatur reus forum, non solum ratione rei sita, sed destinationis solutionis, potest ibidem conveniri actione reali, & personali.
369 Seclusa voluntate testatoris, in foro rei sita agitur solum actione reali, non personali.
370 Cum hæres promisit solvere legata in certo loco, potest ibi pro eorum solutione conveniri.
371 Hæres potest conveniri pro legatis, ubiquecumque voluntate testator ea solvi, etiam si ibidem non sit major pars hereditatis.
372 Si in aliquo loco hæres cepit solvere legatum, omitiens dilatoriam exceptionem, ibidem cogetur integrare legataris satisfacere.
373 Proponitur circa hanc rem duplex difficultas.

defunctus in loco sui domicilii potuit etiam absens conveniri, juxta dicta supra question. 1. n. 13. in eodem loco haeres tametsi absit, poterit conveniri: in ceteris autem foris videlicet originis, rei sita, aut contractus, quoniam praesentia defuncti fuisse necessaria ad facultatem conveniendi, ex dictis supra, dicto n. 13. & numer. 149. & 218. etiam est necessaria praesentia haeres, ut conveniri possit. Quam ampliationem, & declaracionem convincit predicta ratio, & eam docet Bart. in l. si fideicommissum, 50. in princ. ff. de judicis, Baldus in repet. l. 2. n. 86. ff. de jurejur. ubi ait, forum reale, quod defunctus contrahit ratione rei, seu domicilii, bene transire in haeredem, ut respondeat in eodem foro, & Fulgosius in d. l. heres absens, §. 1. n. 1. & Barbosa cum aliis, quos referit ubi supra, n. 9. 12. 13. 20. & 26. et que de mente Glossae ibi scholio 2. & 3. & Fulgosio ibi supra, & eum probat Barbosa ibidem ex n. 12. cum aliis, quos referit.

Neque item obstat textus in d. l. ff. is qui Roma, 34. ff. de judic. nam in primis respondetur, in eo textu non declarari, an defunctus Romae domicilium haberet, atque exinde potuerit ibi absens conveniri, cum tamen videotur presupponi ad facultatem conveniendi haeredem ibidem, praesentiam ejus fuisse necessariam, nisi judicium a defuncto suscepimus: nam fortassis eo casu Roma non potuit inchoari judicium cum defuncto, nisi ibide fuisse inventus, ac per consequens inter haeredem, & defunctum nihil intererit, cum par fuerit utriusque conditio, neque in eo textu ullum inter eos differunt, aut introducatur, aut significetur. Secundo responderetur, iuxta communem interpretationem in eo textu agi diverso quadam effectu orto ex litis contestatione, videlicet de translatione instantiae causa cum defuncto, ad quam requiritur judicium esse susceptum a defuncto, ne sit necessarium eum haerede novam litem inchoare; nam ad hoc, ut haeres possit conveniri ubi defunctus potuit, non erat necessarium litem esse inchoatam defuncto, ut modo diximus, & expresse tradit Romanus dicto cons. 300. n. 2. ut Bartolus in d. l. ff. quis Roma, summiarium ita formaverit, in successorem transit instantia, que debet terminari in eodem loco. Bartoli sensu sequuntur sunt ibi Baldus, Angel. numer. 1. & Fulgos. numer. 1. & et de mente Pauli ibidem, adhaesit Barbosa ubi supra, n. 22. & sequentib. Maranta in prax. 5. parti. numer. 12. Gail. observat. pract. lib. 1. obser. 37. n. 9. & de translatione instantiae in successorem, quibusque causis contingat, vide Doctores Canonistas in cap. quia V. 1. de judicis, ubi Panormit. n. 11. prope medium, Felyn. ex n. 2. Decius ex n. 14. Maranta ubi supra, Imola in l. ff. cum hominem, 24. ff. de fideicommissor. Molina de primogen. lib. 4. n. 8. n. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 53. ex n. 18. Gallopis in prax. Sac. Reg. Consil. Neapol. parti. 2. cap. 16. & n. 9. Barbosa in l. ff. constante, §. fin. ex num. 15. ff. solut. matr. Guido Pap. singul. 63. 1. an instantia.

Hanc repugnantiam variis modis componunt Doctores. Nam primo Albericus ibi, n. 2. ait, haeredem dici absentem a loco domicilii defuncti, quia extra eum locum habet suum domicilium; exterum, ut ibi conveniri possit, requiritur in eo loco ejus personalis praesentia. Sed videretur inferre vim literarum, cum absentem vocat eum, qui re vera praesens est, contra textum in l. absentem, 199. ff. de verb. signif. quo argumento eam sententiam reprobat Sebastianus Sapio ibi, ante n. 1.

Secundo, Angelus eadem loco n. 1. & Paulus n. 2. quorum sententiam sequitur Sapio ubi supra, & communem credit, dicunt haeredem absentem conveniri posse in loco, in quo potuit defunctus, si lis fuerit cum defuncto contestata, iuxta textum in dict. l. ff. is qui Roma: de quo casu loquitur initium textus in d. l. heres absens: fecit enim si judicium cum defuncto captum non fuerit, nam tunc requiretur praesentia haeres, ut haeres eo loco conveniri possit; de quo casu loquitur finis illius primi versiculi. Sed non minorem vim inferre ista sententia predicto textui, dum in eodem verborum contextu supplet verba aliena a mente Jurisconsulti, quod non caret vito divisionis.

Melius igitur respondentem est, nullam in eo textu contineri repugnantiam, sed Jurisconsultum comparasse haeredem absentem cum defuncto absente, & haeredem praesentem cum defuncto praesente. In priori quidem parte illius versiculi loquuntur esse de utroque absente, dum ait, haeredem absentem ibi defundendum, ubi defunctus defuit, scilicet defendit absens: nam verbum, defendere, referunt ad eos, qui absunt a loco judicis, l. de quare, 74. §. final. ff. de judicis, l. solutionem, 23. ff. solution. notat Fulgosius in dict. l. heres absens, §. 1. numer. 1. significat Calvinus in Lexico exponens verbum defendere, 1. Albericus numer. 1; Baldus in l. lettur. Angelus numer. 1. Ful-

re. In posteriore autem parte illius versiculi, ubi ait, conveniendum haeredem si ibi inveniatur, agit de haerede praesente, ad quem referuntur verbum convenire, & supplenda sunt verba, ubi defunctus debuit, aut potuit praesens conveniri; comparat enim ibi haeredem praesentem cum defuncto praesente quasi planius diceret haeres absens, & haeres praesens ibi est conveniens, ubi conveniatur defunctus praesens. Quae expositio confirmat egressionem ampliationem, & expeditum reddit sensum textus, qui est de mente Glossae ibi scholio 2. & 3. & Fulgosio ibi supra, & eum probat Barbosa ibidem ex n. 12. cum aliis, quos referit.

Sed contrariam sententiam huic ampliationi, quinto haeredem non posse conveniri in foro defuncti, nisi ibidem inveniatur, & sic necessariam esse praesentiam haeres in foro defuncti ad facultatem conveniendi cum, amplectuntur Angelus in d. l. heres absens, in princ. numer. 1. Sebastianus Sapio ante n. 1. Romanus d. conf. 300. n. 2. Mandellus Albenius conf. 208. n. 1. Tuscus lit. H. consol. 48. n. 3. Ant. Massa Gallesius ad 2. part. formul. cameral. obligat. quas. 2. n. 5. alias qu. 8. & alii, quos referit Barbosa, ubi supra, n. 6. Quam probant primo ex textu in d. l. heres absens, in princ. ubi videtur require praesentia haeres, ut in foro defuncti possit conveniri, dicente Jurisconsulto, & conveniens sit ubi inveniatur, scilicet haeres,

Secundo, ex textu in l. ff. is qui Roma, 34. ff. de judicis, ubi ad hoc, ut haeres Romae conveniri possit, & ibi defendi debeat, requiri videtur, ut defunctus Romae judicium suscepit, acceptoque judicio decesserit. Ex quo colligi videtur, aliud esse dicendum, si ante acceptum judicium decesserit, eoque casu haeredem Roma defenditione oportet, si abit, alibique domicilium habeat,

Nihilominus non est recedendum a predicta prima ampliatione, & declaratione, ut plane probat adducta factio ex textu in d. Auben. de jurejur. a morien. pr. p. post principium. Neque obstat textus in d. l. heres absens, in principio, qui primo quidem aspectu ex eo videtur difficilis, quod initium illius primi versiculi continueat repugnantia cum fine; nam initium videtur loqui de haerede absente, quem ita demum conveniri posse dicit, si ibi inveniatur, quod involvit repugnantiam; si enim abest cum defenditur, quomodo praesens est cum convenit?

Hanc repugnantiam variis modis componunt Doctores. Nam primo Albericus ibi, n. 2. ait, haeredem dici absentem a loco domicilii defuncti, quia extra eum locum habet suum domicilium; exterum, ut ibi conveniri possit, requiritur ad predictum effectum translationis instantiae, litem fulsis contestata cum defuncto, verius tamen esse, satis esse ad eam instantiae translationem, quod defunctus citatus fuerit ad causam ante mortem. Quod comprobare videntur simplicia verba, & generalis conclusio textus in l. ff. petitur, 31. ff. de judicis, & melior textus in l. ff. defunctus, 15. in princ. ff. de Procurat. docet Bald. in l. 1. n. 2. C. si pend. appellat. mors intervenit in l. cum quadam, 19. in principio, n. 8. ff. de jurisdict. omn. judic. Barbosa in l. ff. constante, 25. §. fin. n. 21. circa fin. & n. 28. circa med. ff. solut. matr. Covarr. in prat. rap. 8. n. 3. in fin. Molina de primogen. lib. 4. cap. 8. numer. 6. Quam resolutionem tamecum idem Molina significet procedere universum, & sine limitatione quoad translationem instantiae in quemlibet successorem, sive universalem, sive singulariem; Tamen Covarrivias credit limitandam esse ad successorem universalem, qualis est haeres, in quem instantia transferatur ex sola defuncti citatione; in ceteros vero singulares, aut universales, qui non sint haeres, non transferri, nisi lis cum defuncto fuerit contestata. Que fuerat sententia Angelii in l. am ex contradictionibus, 57. n. 2. & 4. ff. de judicis, Pauli ibi, n. 3. quem sequitur Barbosa in d. l. heres absens, in principio, n. 25. §. 143. & 144.

Amplia secundo predictam principalem regulam, & conclusionem, ut haeres sit conveniens in foro defuncti, etiam si sit privilegiatus, qui suo proprio privilegio non potest excusari, quoniam in foro defuncti judicium subeat. Ita probat textus in d. l. heres absens, in fine principii, ibi, nulloque suo proprio privilegio excusatur, ubi tradunt Glossa in verbo excusat, Barbola. ante, & post numer. 1. Albericus numer. 1; Baldus in l. lettur. Angelus numer. 1. Ful-

Fulgosius n. 1. Paulus, n. 3. Romanus n. 1. Barbosa n. 89. & seqq. Franchis dec. 234. n. 2.

299 Limita tamen istam ampliationem, ut procedat in haerede privilegiato privilegio proprio, & speciali induito sibi à Principe: isto enim privilegio non obstante poterit iste haeres conveniri in foro defuncti: secus erit, si privilegium sit clausum in corpore juris, & communie; hoc enim privilegium fori obstat, quoniam haeres privilegiatus in foro defuncti conveniri possit: qualia sunt privilegia Clerici, militis, pupilli, & viduae. Ita docent Glossa, & Doctores omnes relati numero precedenti, & indicat textus ipse, dum loquitur de privilegio haeredi proprio; sequitur Ponte consil. 18. numer. 10. Covarruv. in practic. cap. 8. numer. 4. versio. tercia conclusio, Franchis d. dec. 234. numer. 2. & dec. 363. numer. 4. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 18. n. 27. Giurba dec. 82. numer. 9. & loquentes de privilegio viduae & pupilli, ex l. unita, C. quando imperator inter pupillos, vel viduas, Fulgosius in d. leg. heres absens, in princip. numer. 1. Paulus numer. 3. Baldus in authent. quas actiones, numer. 13. C. de Episc. & cleric. Quæ tamen limitatio sublimitatissima est, ut non procedat de jure Regni Neapolitanii, in quo haeres convenitus ex contractu defuncti, non potest declinare forum etiam si sit privilegiatus inferto in corpore juris, ut est illud significatum; quo gaudens pupillus, & vidua, ex d. l. unica, C. quando imper. inter pupil. vel vidua, ut statutur in ritu 234. ubi notat Caravita ex num. 1. & Vincentius de Franchis d. dec. 234. numer. 3. & dec. 364. ex numer. 3. & 4. tametsi contra sentiat, sic decisum referens Bartholomeus de Capua in constitut. statutum, in princip. de officio Magistri iustitiarum, loquitur tamen contra textum titulus, dicam infra, numer. 622.

300 Ex qua limitatione relata ad textum in d. l. heres absens, in fine principis, inferunt predicti Doctores communiter, clausulum generalem, non obstante quocunque privilegio, non obesse, aut derogare privilegiis in corpore juris clausis, neque ad ea referri, sed dumtaxat ad privilegia propria, & privata extra corpus juris vagantia: notavit Glossa in authent. qua in provincia, verb. illuc omni privilegio, Cod. ubi de crimin. agi oportet. & ibi Bartol. numer. 2. Baldus numer. 7. Salicet. numer. 4. Paul. numer. 5. idem Bartol. in l. 2. §. legatis, numer. 5. ff. de judicis, idem Paulus in l. 1. n. 2. ff. de legibus, Ludovici Romanus in l. ff. vero, 65. §. de viro, numer. 45. ff. solut. matr. & cors. 498. numer. 15. Fulgosius consil. 105. n. 1. circa finem. Felynus in cap. nonnulli, 28. n. 26. de script. Ripa in cap. 1. numer. 55. post medium, eod. titul. Iaf. in l. 1. numer. 1. per constitut. Princip. Decius consil. 165. n. 4. Hippolyt. de Marfil. singul. 558. clausula generalis, Menoch. de presumptionib. lib. 6. presumpt. 40. numer. 13. Neque vero mirum id est, cum facilius tollantur que jure speciali sunt inducta, quam que jure communis, l. ejus militis. §. militia missis, ff. de milit. testamento. Ant. Gabr. lib. 5. communis, tit. de regul. jur. conclus. 9. n. 6. cum seqq. Molina de primogen. lib. 4. cap. 3. numer. 25. in fin. Ceterum tametsi hujus illationis doctrina vera sit, ea non colligitur ex textu in d. l. heres absens, in princip. in quo nulla invenitur clausula generalis, qua ad omnia privilegia referri possit: tantum enim agit de privilegiis haeredi propriis, quibus non obstantibus in foro defuncti conveniri posse, definit.

301 Secundo infertur, Clericum haeredem laici, cum convenitur actionibus haereditariis à defuncto transfusis ex contractibus, aut iuribus à defuncto originem habentibus, conveniendum esse nihilominus apud Judicem Ecclesiasticum, non apud secularium, ubi defunctus erat convenientius. Quoniam privilegium fori, quo Clericus gaudet, non est proprium & personale, sed commune, & infernum in corpore juris, ac per consequens obstat, ne Clericus haeres apud secularum tribunal defuncto competens conveniri possit. Hanc doctrinam tradunt Glossa in verbo, seculari, in cap. Clericum nullus, 11. q. 1. ubi Archidion. & Geminian. uterque numer. 3. Bartol. in d. leg. heres absens, in princip. numer. 1. Albericus numer. 4. Bald. in l. leg. numer. 1. Angel. numer. 1. Fulgosius numer. 1. post Cynum, quem refert Paulus numer. 3. & 4. Jaf. in amb. quas actiones, numer. 39. Cod. de sacrof. Eccles. post Cynum, Baldum, & Fulgosius ibidem, Romanus in l. ff. constante, 25. §. fin. numer. 14. ff. sol. matr. Panormitan. in cap. quia V. 11. numer. 12. de judicis, Felyn. ibi, numer. 3. in fine, & ejus additio. Decius numer. 36. ubi ait, de hoc non dubitari, Covarr. pract. cap. 8. numer. 4. Gregor. Lopez in l. 57. titul. 6. part. 1. gloss. 5. Salon de Pace in l. 3. Tauri ex num. 785. ubi satis prolixus Carleval. de Judicis, Tom. I.

tractat, & numer. 797. ait, nullum Doctorem expresse tenere sententiam contraria, Gail. obseruat. pract. lib. 1. obseruat. 37. numer. 10. Farinacius in praxi crimin. quest. 8. numer. 46. versio. amplia, 17. Scaccia de judic. caifar. civil. & crimin. lib. 1. cap. 11. numer. 23. Carolus de Grassis de effectibus clericatus, 1. effectu, ex numer. 278. Caravita ad Ritum 234. numer. 5. Bovadilla libr. 2. politic. 18. numer. 166. Paradorius lib. 2. rer. quord. c. fin. 2. part. §. 1. numer. 8. & 10. Paz in praxi tom. 2. preludio 2. numer. 40. Azevedus in l. 15. numer. 6. tit. 4. lib. 5. recop. Olanus in concordia, littera C. n. 26. & seqq. Spino in specul. testament. glossa 33. princip. n. 72. Surdus dec. 110. numer. 8. & 9. & consil. 222. numer. 2. cum sequens. & numer. 16. l. 2. Marta de juri dictione, 4. p. cent. 1. casu 33. numer. 5. Barbosa in l. ff. constante, 25. §. fin. numer. 38. & 29. ff. solut. matr. & in eam tandem inclinat in dict. l. heres absens, in princip. numer. 167. cum sequentibus, Gratian. tomo 1. discept. forens. c. 16. numer. 32. Peregrinus de fideicommiss. art. 53. numer. 20. faciunt tradita à Cavalcano, qui loquitur de successore privati, dec. 8. n. 10. & 11. 1. part.

Ratio autem est, quoniam postquam Clericus haeres haereditatem adivit, incipit patrimonium defuncti, & jura ab eo transfusa censerit patrimonium proprium Clerici adeunti, §. licet autem, inf. quibus ex caus. manumit. non licet, §. 1. inf. de hered. qualit. & differ. l. sed se plures, 10. §. filio, ff. de vulg. & pupill. subfili. l. paternofamilias, 12. ff. de privil. credit. notat Glossa in l. §. veteres, verbo, per unum reliquorum, ff. de acquirend. posses, & multis relat. Guttierrez l. 7. pract. de gabellis, q. 88. numer. 7. Pereira de manu regia, 1. part. cap. 19. numer. 20. atque adeo incipit gaudere privilegio competenti patrimonio Clerici, quod jurisdictione seculari non subhacetur, ut diximus superius, numer. 153. & dicimus quæstione sequenti, numer. 393. Nam quando res non privilegiata pernit ad privilegiatum, amittit naturam antiquam, & efficitur privilegiata, ut probat text. in cap. unico, §. fin. de jure patronatus, in 6. & tradit Panormitan. consil. 9. numer. 2. part. 1. & egredietur notat Ancharanus consil. 129. numer. 6. Jafon. in Auth. quæstiones, numer. 38. & 42. C. de sacrof. Eccles. Marta de juri d. 4. p. cent. 1. casu 11. numer. 28. & 29. & seqq. & cent. 2. casu 125. numer. 18. & seq. quemadmodum è contra res privilegiata amittit privilegium, cum pernit ad non privilegiatum, l. per Procuratorem, 89. & ibi notat Bart. numer. 3. ff. de acquir. hered. Franciscus de Ponte consil. 18. numer. 12. & 15. Menoch. consil. 322. numer. 17. & seqq. libr. 4. & iterum attingens inferius, numer. 319.

Contrarium tamen sententiam hujus illationis conclusioni, quinimum Clericum haeredem laici convenientendum esse in foro seculari, non obstante privilegio fori, tenent communiter, clausulum generalem, non obstante quocunque privilegio, in c. clericum nullus, 11. quest. 1. quod ita determinatum fuisse Pergami per quosdam antiquos, testatur Albericus in d. l. heres absens, numer. 4. sequitur Menchaca de succession. lib. 3. §. 22. numer. 70. cum sequentibus, Joannes Lupus in repet. Rubr. de donat. inter. §. 39. numer. 8. Rodericus Suarez in repet. l. post rem, in declaratione l. Regni extensio 1. n. 4. ff. de re jud. Aviles in c. 10. prætorum, verbo, la execu. c. 66. Quesada diversarum quest. juris, c. 4. numer. 7. versic. quoad patrimonialia vero, Villalobos inter communis opiniones, littera C. conclusione Clerici nunquam fuerunt de juri dictione laicorum, pag. mibi 110. colum. 2. in noviori impressione, sub tit. 1. de for. compet. numer. 3. lib. 1. Barbosa sibi fere contrarius in d. l. heres absens in princ. ex numer. 104. ff. de judicis. Fundamentum est textus in d. l. heres absens, in princ. qui loquitur generaliter, & statutur ibi esse convenientem haeredem, ubi defunctus erat convenientius. Quoniam privilegium fori, quo Clericus gaudet, non est proprium & personale, sed commune, & infernum in corpore juris, ac per consequens obstat, ne Clericus haeres apud secularum tribunal defuncto competens conveniri possit. Hanc doctrinam tradunt Glossa in verbo, seculari, in cap. Clericum nullus, 11. q. 1. ubi Archidion. & Geminian. uterque numer. 3. Bartol. in d. leg. heres absens, in princip. numer. 1. Albericus numer. 4. Bald. in l. leg. numer. 1. Angel. numer. 1. Fulgosius numer. 1. post Cynum, quem refert Paulus numer. 3. & 4. Jaf. in amb. quas actiones, numer. 39. Cod. de sacrof. Eccles. post Cynum, Baldum, & Fulgosius ibidem, Romanus in l. ff. constante, 25. §. fin. numer. 14. ff. sol. matr. Panormitan. in cap. quia V. 11. numer. 12. de judicis, Felyn. ibi, numer. 3. in fine, & ejus additio.